

Дорожня карта соціальної згуртованості, що формується

П'ять пріоритетів, п'ять запропонованих дій

Національний саміт Think Social Cohesion («Думаймо про соціальну згуртованість») показав, що Австралії не бракує ідей. Їй бракує достатньо спільної та підзвітної рамкової структури для дій. Документ свідомо не є остаточним: кожен елемент цієї рамкової структури може бути змінений за результатами цих консультацій.

1

Права та відповідальність

Що має гарантувати система?

Висновок саміту

Протягом обговорень учасники послідовно наголошували на важливості прав, обов'язків та інституційної підзвітності.

Запропонована дія

Створити рамкову структуру прав та інституційної відповідальності для соціальної згуртованості

2

Охоплення

Кого нам не вдається охопити?

Висновок саміту

Важливо, що брак участі не слід плутати з браком бажання долучатися.

Запропонована дія

Інвестувати в місцеву інфраструктуру охоплення

3

Участь

Як люди роблять свій внесок?

Висновок саміту

Визнання здобутих за кордоном навичок і кваліфікацій було найбільш обґрунтованою пропозицією саміту: її порушували на п'яти сесіях без жодного зафіксованого заперечення.

Запропонована дія

Розкрити потенціал навичок і усунути перешкоди для участі

4

Підзвітність

Хто відповідає за результат?

Висновок саміту

Як зауважив один з учасників, слухання не завершено, доки люди не побачать, що змінилося завдяки тому, що вони висловилися.

Запропонована дія

Застосувати архітектуру підзвітності до кожного зобов'язання Дорожньої карти

5

Наратив

Яка історія уможливорює все це?

Висновок саміту

Австралії потрібна національна історія, здатна вмістити правдиве свідчення, мультикультуралізм, спільне відчуття належності та легітимну незгоду.

Запропонована дія

Розробити та просувати рамкову структуру етичного розповідання історій і структурну відповідь на інформаційне середовище

З чого починається ця Дорожня карта

Будь-яка австралійська рамкова структура соціальної згуртованості має починатися з визнання аборигенів і жителів островів Торресової протоки Першими народами цього континенту та з чесного викладу колонізації, позбавлення власності та тривалого суверенітету. Цю пропозицію буде доопрацьовано через шанобливу взаємодію з лідерами та організаціями Перших націй до завершення Дорожньої карти.

Учасники запропонували, щоб кожне зобов'язання Дорожньої карти мало архітектуру підзвітності:

один названий відповідальний лідер

один партнер із життєвим досвідом

необхідні ресурси

вихідний рівень

шестимісячний показник

прозорий метод звітування про прогрес